

הג'קס השבוע

ובלבה של בובת שעווה.

לעולם הצונן היא הניחה, בעירום ובחוסר מאום, איה האהוב בן-החומר, היכן מקומו ביקום? המודה ממלאת את הדרך, אנשים כח זורמים כרכבה. אך אחד ויחיד בחיר-הנפש, ואחת היא בלב אהבה.

3

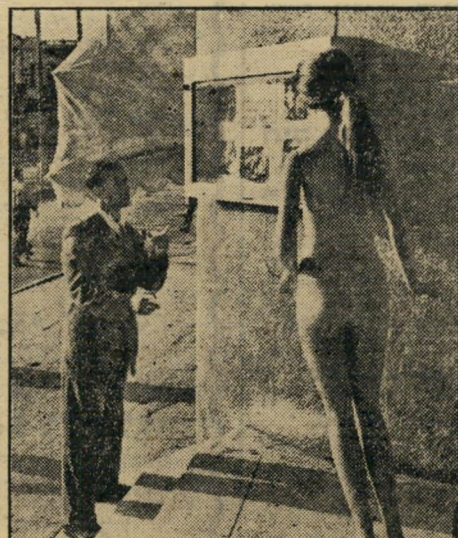
ושוב היא אחריו מהלכת, גופה מרטט מציינה, פניה קפואות ללא הנה, אך כפיה פרושות בתחינה. והוא — הוא צועד ללא הרף, נאנח במרידות: הווי, ראשו! אם דרך אחרת איננה, הערמה, תציל את נפשו!

8

שוטר הזרמן לו לפתע ואילו הוא מנה כגואל: אדוני, איש החוק! נא הצילה! אחרי היא רודפת כצל! בעיני ההמון שבקרת כגלדה כבר הייתי לצחוק! מצטער, הוא ענה: פרם נאסרה אהבה בידי חוק!

7

כעכבר הנתון במיצר, ופנה מכיכר אל כיכר. ת פניו בזוועה הוא מליט — ולצחוק הכפילים לא תביט.

היא הבינה. ליבה, לב-הגג בשדרה, לאור שמש יורד התרחק במהירות העלם היא — תשוב שבורת-לב לבגדיה, לאור

13

לבסוף במרידות מיזאשת, במינה עזובה מאדם, הוא פרש את כפיו בכלי-ישע ואמר בקולו הנבלם: נא שמעיני, אם יש לך אוזניים. לשוא תרדמיני לעד! רגלי עיופות, הן תמשלנה. אך לבי חקשן — לא ימער!

12

צע, עוד מעט — וגופו יתמוטט. אל "הלון מפערה אמלט!" בל. אך אוכלו עמד בגרון — כמו צווי גורל קרמון.